

Els excessos sentimentals de La Bien Querida

L'artista bilbaina presenta el seu darrer treball 'Brujería' al Festival de Pedralbes

La Bien Querida als Jardins de Pedralbes | Xavier Mercadé

El barceloní Festival de Pedralbes acull enguany la 9a edició als emblemàtics jardins de la ciutat. Pedralbes no és un cicle com qualsevol altre: es tracta d'un festival urbà en què bona part del públic prové de la part alta de la Diagonal, i la zona *village* és una bona passarel·la de vestits de nit. L'organitzador, Martín Pérez, director de la promotora Concert Studio, dedica el temps previ a l'inici dels concerts a saludar personalment alguns dels assistents, en un exercici de cordialitat gairebé inèdit.

La jornada d'ahir dimecres va rebre l'actuació d'Ana Fernández-Villaverde, **La Bien Querida**. L'artista d'origen basc va obrir el concert amb alguns dels temes del seu darrer disc *Brujería* (Elefant Records, 2019), un recull de cançons d'amor descarnat que va defensar guarnida amb un elegant vestit vermell d'inspiració *coppoliana*: "La verdad", "Te quiero", "Miedo", "Morderte" o "Me envenenas" van sonar acompanyades dels seus preciosistes arranjaments pop. *Brujería* és el primer disc de la cantant que no està produït per **David Rodríguez (La Estrella de David)**, col·laborador de la intèrpret durant tota la seva trajectòria, i que en directe es fa càrrec de les sis cordes.

La Bien Querida és una de les cantants més celebrades del panorama *indie* estatal de l'última dècada. Va iniciar-se com a pintora, i no va ser fins al 2009, amb 36 anys, que va publicar el seu primer treball discogràfic: *Romancero* (Elefant Records), animada per un altre personatge essencial de l'escena independent: **Jota** -el cantant dels granadins **Los Planetas**, amb qui

col·labora sovint en els seus enregistraments-. El seu pop amable -i un punt naïf- va captivar els hereus de l'exitosa fornada *indie* de tombant de segle, amb cançons com "Dinamita", "De momento abril" o "Los jardines de marzo", que també van sonar anit als Jardins de Pedralbes.

La Bien Querida als Jardins de Pedralbes Foto: Xavier Mercadé

L'embuix es va transformar de sobte quan la cantant va substituir el seu vestit vermell per una combinació negra -molt més d'acord amb l'estètica de la banda d'acompanyament- al ritme de "Domingo escarlata", la cançó que obre el seu treball *Premeditación, nocturnidad y alevosía* (Elefant Records, 2015). Tret dels canvis de vestuari, la posada en escena no va destacar per la seva activitat, a banda d'alguns ball puntual en què mai va perdre la centralitat del peu de micro. Actualitzant l'estètica *indie*, **La Bien Querida** ja no es mira els peus quan canta, sinó que ho ha substituït per un tauleta electrònica situada a mitja alçada per recordar les lletres.

Després d'interpretar bona part del seu repertori més memorable -destacant "Un gatito", cançó produïda l'any passat juntament amb **Alizzz**-, el concert va acabar amb "¿Qué?", un tema que va transportar a sonoritats més gòtiques com les de **The Cure**. En els bisos va recordar -en un dels comptadíssims parlaments amb el públic- l'època en que va viure a Molins de Rei, tot just abans d'enfilar "7 días juntos", una cançó que en la seva versió original va enregistrar amb la col·laboració de **Joan Miquel Oliver**. El concert va acabar amb una segona tanda de bisos, on **Ana Fernández** i **David Rodríguez** van interpretar en formar de duet "Fuerza mayor". Una cançó que exemplifica els excessos sentimentals que desprèn la lírica de la cantant bilbaina: "*Eres aún mejor que la morfina del hospital / Eres la sangre de mis venas, tú eres el cielo y yo la tierra*". Amor extrem.